

II

(Vorbereidende besluiten)

COMMISSIE

Voorstel voor een besluit van de Raad ter aanvulling van de algemene richtlijnen voor 1982 inzake financiële en technische hulp aan niet-geassocieerde ontwikkelingslanden*(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 16 juli 1982)*

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap,

Gelet op Verordening (EEG) nr. 442/81 van de Raad van 17 februari 1981 inzake financiële en technische hulp aan niet-geassocieerde ontwikkelingslanden ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 9, lid 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat de Raad van Ministers op de zitting van 29 en 30 maart 1982 uit bezorgdheid om de

⁽¹⁾ PB nr. L 48 van 21. 2. 1981, blz. 8.

steeds toenemende spanningen in Midden-Amerika, overeengekomen is dat de door de Gemeenschap verstrekte hulp voor de ontwikkeling van de landen in Midden-Amerika en het Caraïbische gebied zou moeten worden verhoogd,

BESLUIT:*Enig artikel*

De algemene richtlijnen voor 1982 inzake financiële en technische hulp aan niet-geassocieerde ontwikkelingslanden worden aangevuld volgens de bijlage bij dit besluit.

BIJLAGE

De Raad is in het algemeen van mening dat de aangevulde richtlijnen welke door de Commissie in haar mededeling van 28 mei 1982 (COM(82) 257 def.) zijn voorgesteld, moeten worden aangenomen.

Voorstel voor een dertiende richtlijn van de Raad betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbelasting — Regeling voor de teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan niet op het grondgebied van de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen*(Door de Commissie bij de Raad ingediend op 19 juli 1982)*

DE RAAD VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 99 en 100,

Gelet op de Zesde Richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lid-Staten inzake omzetbe-

lasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 17, lid 4,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

⁽¹⁾ PB nr. L 145 van 13. 6. 1977, blz. 1.

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Overwegende dat in artikel 8 van de Achtste Richtlijn 79/1072/EEG van de Raad ⁽¹⁾ betreffende de regeling voor de teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan niet in het binnenland gevestigde belastingplichtigen, wordt bepaald dat „ten aanzien van niet op het grondgebied van de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen elke Lid-Staat de teruggaaf kan weigeren of hiervoor bijzondere voorwaarden kan stellen”;

Overwegende dat van Lid-Staat tot Lid-Staat al te sterk uiteenlopende regelingen en voorwaarden voor de teruggaaf verstoringen van de mededingingsverhoudingen en verleggingen van het handelsverkeer kunnen veroorzaken ten nadele van de belastingplichtigen in een Lid-Staat die goederen leveren of diensten verrichten welke bestemd zijn voor onderdanen van derde landen, wanneer volgens de in deze Lid-Staat geldende wetgeving de regeling en de voorwaarden voor de teruggaaf veel strenger zijn dan in andere landen van de Gemeenschap;

Overwegende dat een dergelijke situatie schadelijk kan zijn voor de harmonische ontwikkeling van de handelsbetrekkingen tussen de Gemeenschap en derde landen;

Overwegende dat een communautaire regeling ter zake weliswaar gebaseerd moet zijn op het bepaalde in Richtlijn 79/1072/EEG, maar tegelijkertijd voldoende soepel moet blijven om de diversiteit van de bestaande situaties in de verschillende derde landen in aanmerking te nemen;

Overwegende dat bepaalde vormen van belastingfraude of belastingontwijking dienen te worden voorkomen,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt beschouwd als:

1. „een niet op het grondgebied van de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige” de belastingplichtige als bedoeld in artikel 4, lid 1, van Richtlijn 77/388/EEG, die gedurende de periode, bedoeld in artikel 3, lid 1, op het betrokken grondgebied noch de zetel van zijn bedrijfsuitoefening, noch een vaste inrichting heeft gehad van waaruit de handelingen worden verricht, noch, bij gebreke van een dergelijke zetel of vaste inrichting, aldaar zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft gehad, en die in de voornoemde periode geen leveringen van goederen of diensten heeft verricht

waarvan de plaats geacht wordt in de in artikel 2 bedoelde Lid-Staat te zijn gelegen, met uitzondering van:

- a) vervoerdiensten en daarmee samenhangende diensten, die zijn vrijgesteld uit hoofde van artikel 14, lid 1, sub i), artikel 15 of artikel 16, lid 1, sub B, C en D, van Richtlijn 77/388/EEG,
- b) diensten in de gevallen waarin de belasting uitsluitend verschuldigd is door de ontvanger overeenkomstig artikel 21, punt 1, sub b), van Richtlijn 77/388/EEG;

2. „grondgebied van de Gemeenschap” de gebieden van de Lid-Staten waar Richtlijn 77/388/EEG van toepassing is.

Artikel 2

Onverminderd het bepaalde in de artikelen 3 en 4, geeft elke Lid-Staat aan iedere niet op het grondgebied van de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige, onder de in de hierna volgende artikelen gestelde voorwaarden, de belasting over de toegevoegde waarde terug welke is geheven ter zake van de hem door andere belastingplichtigen in het binnenland verleende diensten of geleverde roerende goederen, dan wel ter zake van de invoer van goederen in het betrokken land, een en ander voor zover deze goederen en diensten worden gebruikt voor de handelingen bedoeld in artikel 17, lid 3, sub a) en b), van Richtlijn 77/388/EEG of de diensten bedoeld in artikel 1, punt 1, sub b).

Artikel 3

1. De teruggaaf wordt verleend op verzoek van de belastingplichtige. De Lid-Staten stellen de voorwaarden voor de indiening van dit verzoek vast, met inbegrip van de termijnen, de periode waarop het verzoek betrekking moet hebben, de bevoegde dienst waarbij dit moet worden ingediend en de minimumbedragen waarvoor teruggaaf kan worden gevraagd. Zij stellen eveneens de voorwaarden vast waaronder de teruggaaf plaatsvindt, met inbegrip van de termijnen. Zij leggen de aanvrager de verplichtingen op die noodzakelijk zijn om de gegrondheid van de aanvraag te beoordelen en fraude te voorkomen, en meer in het bijzonder laten zij hem het bewijs leveren dat hij een economische activiteit verricht overeenkomstig artikel 4, lid 1, van Richtlijn 77/388/EEG en dat hij in de vastgestelde periode geen enkele handeling heeft verricht die niet voldoet aan de in artikel 1, punt 1, vastgestelde voorwaarden. De aanwijzing van een fiscaal vertegenwoordiger kan worden geëist.

2. Ingeval een in artikel 2 bedoelde belastingplichtige is gevestigd in een Staat die geen deel uitmaakt van de Gemeenschap en die op in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen soortgelijke bepalingen

⁽¹⁾ PB nr. L 331 van 27. 12. 1979, blz. 11.

toepast als die van de artikelen 3, 4, 6 en 7 van Richtlijn 79/1072/EEG, verlenen de Lid-Staten deze belastingplichtige teruggaaf onder dezelfde voorwaarden als die van genoemde richtlijn.

Zij stellen het Raadgevend Comité voor de belasting over de toegevoegde waarde in kennis van het gevolg dat aan het bepaalde in het voorgaande punt is gegeven.

3. De teruggaaf mag niet worden verleend onder gunstiger voorwaarden dan die welke voor belastingplichtigen uit de Gemeenschap gelden. De Lid-Staten kunnen de teruggaaf afhankelijk stellen van de naleving van het wederkerigheidsbeginsel.

Artikel 4

Voor de toepassing van deze richtlijn wordt het recht op belastingteruggaaf bepaald op grond van artikel 17 van Richtlijn 77/388/EEG, zoals dit wordt toegepast in de Lid-Staat waar de teruggaaf wordt verleend.

Wanneer artikel 3, lid 2, van de onderhavige richtlijn niet van toepassing is, zijn in elk geval van het recht op teruggaaf uitgesloten:

- a) de uitgaven betreffende de aankoop, de vervaardiging of de invoer, de huur, het gebruik, de verbouwing, de reparatie en het onderhoud van personenauto's, pleziervaartuigen, luchtvaartuigen voor privégebruik en motorrijwielen;
- b) de uitgaven voor vervoer in verband met zakenreizen;
- c) de uitgaven voor huisvesting, voeding en dranken;
- d) de uitgaven voor recepties;
- e) de uitgaven voor ontspanning en de weelde-uitgaven.

Deze richtlijn is niet van toepassing op leveringen van goederen die zijn vrijgesteld of die kunnen worden vrijgesteld krachtens artikel 15, punt 2, van Richtlijn 77/388/EEG.

Artikel 5

De Lid-Staten doen de nodige bepalingen in werking treden om uiterlijk op aan deze richtlijn te voldoen. Deze richtlijn heeft slechts betrekking op verzoeken om teruggaaf betreffende belasting over de toegevoegde waarde op aankopen van goederen of diensten die vanaf deze datum zijn gefactureerd en op invoer die vanaf deze datum heeft plaatsgevonden.

De Lid-Staten delen de Commissie de tekst mede van alle belangrijke bepalingen van intern recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen. De Commissie stelt de andere Lid-Staten daarvan in kennis.

Artikel 6

Binnen drie jaar te rekenen vanaf de datum waarop deze richtlijn van toepassing wordt, dient de Commissie, na raadpleging van de Lid-Staten, bij de Raad een verslag in over de toepassing van de richtlijn.

Artikel 7

Artikel 17, lid 4, laatste zin, van Richtlijn 77/388/EEG en artikel 8 van Richtlijn 79/1072/EEG houden op in de verschillende Lid-Staten van kracht te zijn op de datum waarop het bepaalde in deze richtlijn van toepassing wordt en in elk geval op de in artikel 5 voorziene datum.

Artikel 8

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.